

տի աշխատէիք բարի օրինակ տալ
միւսներին...

8. U.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԴՅՈՒՆԱԿԱՆՆԵՐԻ ԳՈԼԹՈՎԱ ԸՆԹԱՐԱԾ

Նուաց գիւղու նոր նուամժած մեր կէշքաս
զբապօքի) աս մանեակ քատ ու տաճիկ ազ-
արաբակաթիւն է դաբն ապաստառութ է
կ զաղթելու, ըլ նայելով ո՞՛ նրանցից մեծ մար-
արքն անցեալ տարառանցից զաղթել արձել է:
Նարգախն և անշարժ կայքիր ծախում են
նրանց չնչն գներով: Մի տարօրինակ շատապ-
ուղիւն, ին անապասիել հաստատանութիւն
է չնշարժում այդ նշան ակ մօնօրինիք զաղ-
թիւն անխափառասութիւնների մէջ: Առանց
էլ արգեհ չեն գաղթել ատցին իրանց րիփի
երկրի և քառու այսաւ սանի ոսքը ու սոց
երկրի ժառանգական արքի համար ուր ցե-
ցիր պարտատիւր զիստարութ ենամբ: Կրծ-
չար է ըլ նախատնել այս զաղթ ականու-
թեան մէջ մի քաղաքական գժիսային նպա-
տակ: Անսուրախոյս տաճիկ կառավարութեան
ազիւններ պէտք է զգածիւն լինեն այս տե-
ղերում անդուռ որ և զիշեր: Կրտիկ չեն
արգեհ որ արձաքութ են նրանց մէջ ան-
գաղթա մոյեանդուռնեան գաղամանըրք,
որ բորբոքութ են նրանց մէջ մի ատցութեան
գաղամանք գէսիր ին առար պատութեան հը-
պաստառ թիւն, որ մեծամեծ խասութեանը
շացնում է հրապարում են մաշեւսական
տարրը դէպի հայաստան.... նիւեան է որ այ-
տեղի երկրագործ հայերի ձեռքից կուլու-
թերի և արգաւանդ հողեր, տալիս են նոր
զաղթած տաճիկներն: Ոէ չէ, ինչ կիրա
մենին այս կայլութ, որ մաստանակն
ե բարեմթթ տաճիկ բացայաց ամենը լոյ-
աշարին սոլի, այդ ապահով մեռնուց
աստանալիքը իր արքերի առաջ, զնուում է
չնչին գներով ծախալ իր ունեած բրոր գյոյը
և զաղթում է այն անգերը, ուր արքուն է

սալվէ:
Ցիրուցն ամել հայկական տարրը և բու-
լոր Հայաստանը լքվել միայն մաշմետական
ստուար պազմականութեամբ, -աչա՛ս պահագա-
կան քաղաքականութեան միայն զեկութիւնը
Հայաստանի փաթաթութեամբ: Այս նենազա-
ւոր և արինիկանի քաղաքականութեան մեջ
դարձեալ պէտք է ժնառել և եեր կողմերի
քաղթականութեան անեազիւսար շարժա-
ռիթը:

108

ՆԱՌԱԿ ԸՆԴՈՒՅՑ

Ա ՅՈՒՆԻՎԻ

¶ Աէլ Փանոնդ Պատմւեանց, «ԵՄԱկիր Տ6 համարուտ տպաված նամակուու դրու քանի մի սա-
պի սպաս և ձեր ուղարք կըր բարտութիւն է քա-
նակ մի քառ առանց որ և ից փաստ դրա
հիմնվելու, Դուք պահաժամ է ք ուր աւելի բար-
մար տեսւու ուսնեալ, գանձ հայրենին խօսել զի՞-
տենար, իմ գրաւոր ախանտանիւր կարող է ք հ-
կարգաւ 1865 և 1866 թ. «ԵՄԱկիր Հայաստանի ա-
րագուութիւն, որոց մեծ ան կիրառութիւնն է հայաս-
տակութեան վրա է, իսկ միւս մասու շամախեցի-
ների ստորագրեանիւր, ա.անդամութիւնների, մաս-
պաշտութիւնների և առանձների, մի քանի ս-
ցուանձներն, որոցի մասնաւութիւնը նշանաւոր
պետազնների էն և նոր գրաւոր ստորագրած են
աղքանանուն, մերսերի որը աշխարհացա, որը
Քարառակ և կառ Քամիներին աստրագրութիւններ
ին որ թէ 1400 բորբոք են ստանում, ապ 1000
բորբոք, որից միայն 900 է բնա համառաւ, իսկ 100

պահում անդամ լինեսուն համար. Գալով
գ վախտակ սխալված 400 բռըրդն, ստիպված
կրկնել եղա, որ պատասխ բարձր բաժանման
Հ արքակու էր քարավանին առ առ առաջ
և թուաւանութեան. ոցց համար հրա-
տերից տեղոյն բէավան ուստիմարանի հայաց-
ուուղով պ. Պօսպին, որը միջուում յանձ
առ այց յանձնան անական 35 բրումը, ինչի
անձակուուրըն էլ առան անական ու ոսքի բոր-
բորդը և Խ համաճայնմեցինք նրա պայմանի.
առաջ առ նա ի վերջո կարսանչն հրամակը
ուստիման բերեամ թէ ասան ատր
ուստիման բնաւանանքն մասն ուստի-
ման անցինք շվ վախէք հրամակից ուստիման
մէջ օգնեան. Խմբ ամոզոյն իրուս ընց
ձեզ ողոյ կոտ կառապանանութեան անհնանես
ւակնայնինք պացուացանք պարանեղինք որ պա-
րատուն ն չեմ, որ չաւենայով նշան տեղեկու-
թիւն իւն մաստար որ յանձն համար նորիքա-
ւուու թիւննինք մասն, պար առ է, որ չէի կա-
րու հազարի եւ իտ կառ անդրի անմար է, և ու թէ
համագունքի կամ որ և ից իդէախ արտապայտու-
թիւն նենքը ըստ վախէք, որ որոն նենք
իւն և նախը զոր դրցի ըստիս իւն փառանդա-
նիք պէտք էր զիմանցիք, որ քատուունը բաց-
վէ էր. ձեզ զրապան մատերինիք, ոցց որդին
առ ուղինք շվ վախէք հրամակից ուստիման
ների թէ վարատանեան ընկիրակինա հասնակու-
համար.

ՎՐԻԿԵԱՆՑ

ԵԵՐԳԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

իրուսում մներ առի ինչնեամբ տանեմն Արք զալլէրէւաւ, և Հանչինիկ կանուսութիւն յարդու մեծնայ (վահօնութիւն), որ առանց անց չուղը, միայն տաքացարձ օդի միջոցով անց չուղը մարդու որ առ ի շատ յարդու առ պատճեններից հանար, բայց մասնաւոր մնի մէջ արգաժամփ մեծնայ չորեկո հաւաք մերնանարդ, որսոս ինամազ, 800 բայց կան արդ մեծնալից և աւելի մնենք առ ներ առախ թիվացներին տանեմն արդ ան:

փփ մինչև, առաստեղ, Հալաբրդի գո-
յաց անք, որ զանվահ է կուր քրիդ Փալ-
մար ի բարձրութեան վրա, իշխան է լա-
ած մի մարդ, իր զիմարդի և զանվահ
ի քարի վրա և երեք անգախալիքնեւուց
ընկույտ է գտնվ. Նաևախարին, որուն
ու տեսնուն են, համեստն են օդինն, ի-
նամուռ. Պատմում են, որ զիմարդուն մ-
թ թուղթ է կզկը.

օրերում, թէ ԽԵՂԱ ԱՍՎԻ զիւզա անօւան-
աղում մէ կի տան զիւերով մտնում են
Դուքսիր Կանհցից մը քանիսը բանում են
իրոջ՝ մարդուն, իսկ միւսները բանաբարու-
ս կնաշու

ուստի մասն ու այս օրոք փոխ
որձել դիշակով Անանիանցի թելի զավոժու-
տալի Թամատափուլ չըստ կոսմից դրել էին
ու թաթախած չորեր և կրակ տռելու, բայց
աստատաբա շուտով իմացգելուն, յաջողուկ էին
ու կրակը:

գումար առ նույնօրո, որ թէս սպասակը
ամսին լաւ անցկացաւ, բայց յունիսից ըստ
անձրենները և կարկուտը մի քանի տեղ բար-
վասեցին այս տարվան առառ ցորեն
ին.

Ղ շ զորեցարթի օրից կը սկսենք տապարի
իր մէջ Գրիգոր Արքայունու Ալովը Հայուն
մէջ յօդուած, որ հնդինակը պէտք է
ար, որպէս հրապարակիան զասախուու

առանց անձնելիք և արտաքայի հօգ բարեկարգ խոստանում են այս տարի ցընելու առաջ ամեն թերզ անապահ է մարտ, որ այս տարի ցընելու անցեալ տարվայ ցանքի ուղղութեան մեջ չեն կան անհնարի դիւներ, ու անձներ ամեններն չեն սերմանած, սերմանած առտիկել շատեն այս պատճառաւ Անգլիա